

15 grudnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY



F24b 7/06

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7959.

Kl. 36 a 12.

Franciszek Rzondeczko
(Królewska Huta, Polska).

Piec.

Zgłoszono 28 października 1924 r.
Udzielono 24 października 1927 r.

Piec według wynalazku niniejszego służy do ogrzewania pomieszczeń przy najkorzystniejszym wyzyskaniu opału i składa się z płaszcza szamotowego otoczonego pancierzem żelaznym. Piec niniejszy można opalać nawet najłuchszym gatunkiem węgla kamiennego. Intensywność spalania materiału opałowego osiąga się w dwojaki sposób, raz przez spalanie gazów w komorze opałowej, drugi raz w kanałach zewnątrz tej komory przy pomocy powietrza doprowadzonego z popielnika. Łatwy dostęp powietrza do tych urządzeń umożliwia całkowite wyzyskanie opału i przez to największą zdolność ogrzewania. Z komory opałowej gazy ogrzewające, prowadzone są pomiędzy płaszczem żelaznym i wkładką szamotową (czyli cylindrem szamotowym) i regulują się przy wylocie

do komina tarczą obrotową, ażeby zapobiedz szybkiemu ulotowi gazów. Podobny sposób prowadzenia spalin powoduje, że nawet w dolnej części piec ogrzewa się prawie równomiernie. Wyzyskanie ciepła wynosi około 78%.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przedmiot wykonania wynalazku, na którym fig. 1 oznacza przekrój podłużny pieca, fig. 2 —przekrój poprzeczny wzdłuż linii 2—2 na fig. 1; fig. 3 także przekrój wzdłuż linii 1—1 na fig. 1; fig. 4 — widok pieca z tyłu, a fig. 5 rurę kolankową dla wyzyskania i regulowania gazów spalinyowych.

Piec pokojowy składa się z płaszcza szamotowego *j*, otoczonego pancierzem żelaznym *h*. Ażeby napalić w piecu wkłada się ogień na rusztach płaskich *d*

przez otwór klapy *l*. Następnie zasypuje się piec materiałem opałowym przez klapę *f*, otwierając rączką *e* suwak węglowy. Materiał spada na założony ogień na płaskich rusztach *d* i na stojące z boku ruszty *c*.

Niekompletnie spalone gazy, wytworzone w komorze *a* przedostają się do góry i tam wchodzi do kanałów *b*, którymi opadając nadół, przedostają się do rusztów stojących *c*, gdzie przy pomocy powietrza, doprowadzonego z popielnika kanałami *p* powtórnie się spalają i przechodzą do kanałów *k*, umieszczonych pomiędzy płaszczem szamotowym i pancerzem żelaznym, skąd już łatwo przedostają się do komina. Ujście gazów do komina reguluje się tarczą obrotową *i*, osadzoną w rurze kominowej *g*. Na poszczególnych figurach, strzałki wskazują kolejny przebieg gazów wewnątrz pieca. Układ rusztów i kanałów powietrznych *p* uwidoczniają fig. 2 i 3. Dodatkowa fig. 5 przedstawia rurę kolankowatą *o* nadającą się dla wszystkich zwykłych

pieców, celem wyzyskania ciepła i regulowania tarczą obrotową *n* wychodzących do komina gazów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec pokojowy, składający się z płaszcza szamotowego, otoczonego pancerzem żelaznym, znamieny tem, że gazy spalinowe z głównej komory pieca (*a*) przedostają się kanałami (*b*) do stojących rusztów i tam powtórnie się spalają.

2. Piec pokojowy według zastrz. 1, znamieny tem, że w płaszczu szamotowym są z boku umieszczone stojące ruszty, do których doprowadza się powietrze oddzielnymi kanałami (*p*).

3. Piec pokojowy według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że posiada wewnątrz zbiornik na materiał opałowy, zamykany od dołu zasuwą z rączką (*e*).

Franciszek Rzondeczko.

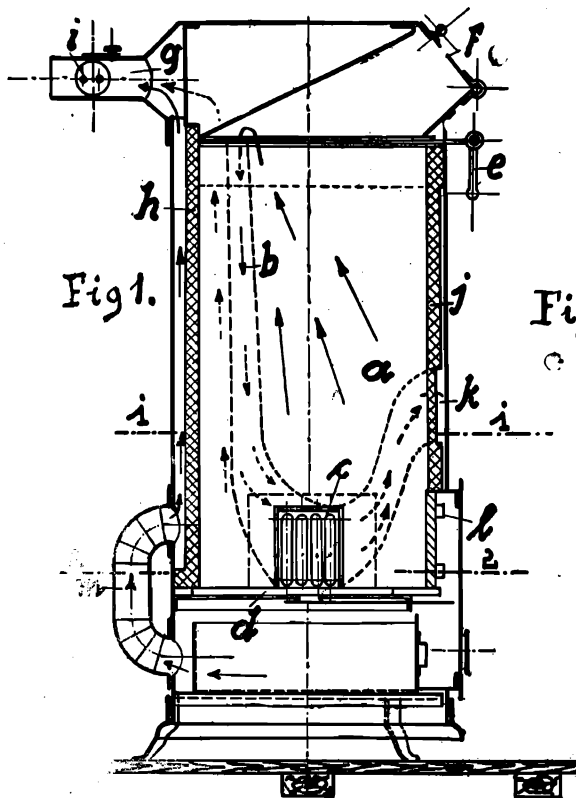


Fig. 1.

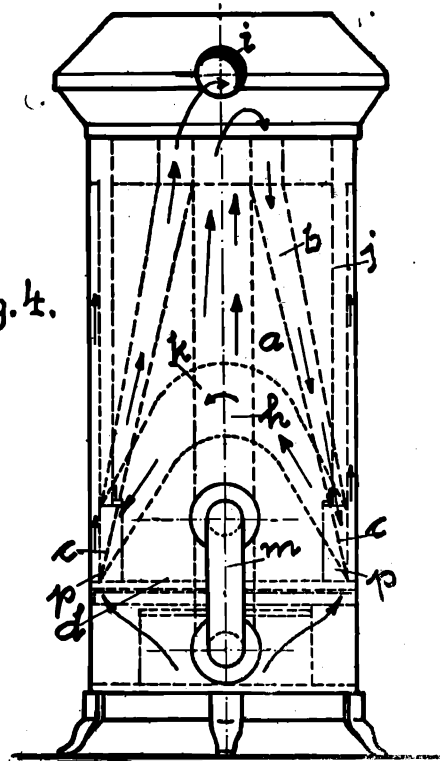


Fig. 4.

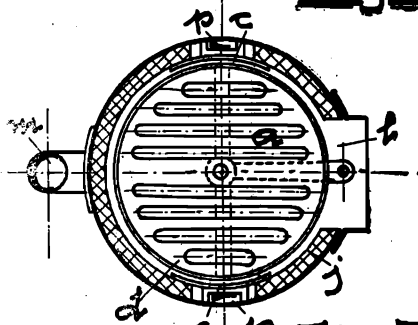


Fig. 2.

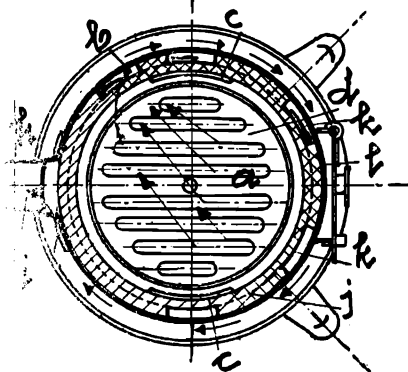


Fig. 3.

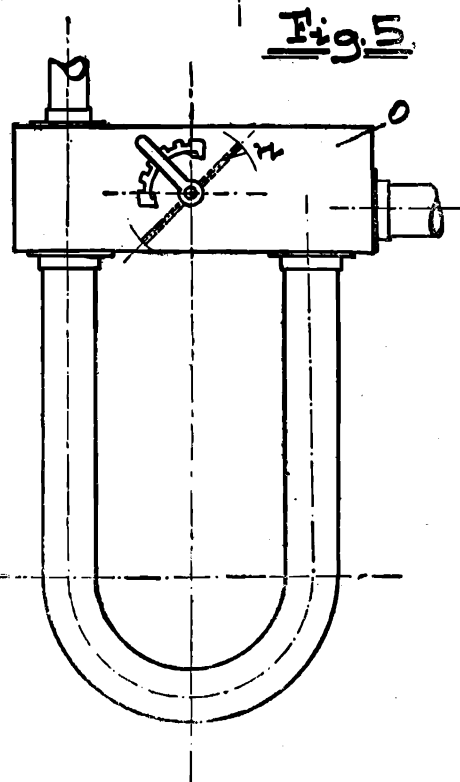


Fig. 5.